בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק י"ט, שופטים ג' – אליו תשמעון

1	הקדמה: **המעלה בתורה** – אנא נפשי, רצון העצמי, ואינו לתועלת חיצוני, ולכן הם לעד ולעולמי עולמים, אין בה שינו גרעון ותוספת. **המעלה בנבואה** – התגלות אלקות לנבראים בדרגתם, ויש בזה תועלת חיצוני והוא רק לזמן מסויים	
2	**רמב"ם הל' יסודי התורה**	**ביאור בדברי הרמב"ם**
3	**פרק ז' –**	ענין הנבואה בכלל, ומעלת נבואת משה
4	**פרק ח' –**	עוד מעלה בנבואת משה – שהאמינו בו במעמד הר סיני – ראינו ושמענו (וכדלקמן)
5	**הלכה א':** מֹשֶׁה רַבֵּנוּ לֹא הֶאֱמִינוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי הָאוֹתוֹת שֶׁעָשָׂה. שֶׁהַמַּאֲמִין עַל פִּי הָאוֹתוֹת יֵשׁ בְּלִבּוֹ דֹּפִי שֶׁאֶפְשָׁר שֶׁיַּעֲשֶׂה הָאוֹת בְּלָט וְכִשּׁוּף. וּבַמֶּה הֶאֱמִינוּ בּוֹ. בְּמַעֲמַד הַר סִינַי שֶׁעֵינֵינוּ רָאוּ וְלֹא זָר וְאָזְנֵינוּ שָׁמְעוּ וְלֹא אַחֵר הָאֵשׁ וְהַקּוֹלוֹת וְהַלַּפִּידִים . .	מודיע הלכה: א) חייב אדם להאמין בנבואת משה בתוקף הוודאות, אמונה שאין בה דופי ב) ומגיע לזה ע"י מעמד הר סיני שעינינו ראו ואזנינו שמעו
6	**הלכה ב':** שֶׁכָּל נָבִיא שֶׁיַּעֲמֹד אַחַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אֵין אָנוּ מַאֲמִינִים בּוֹ מִפְּנֵי הָאוֹת לְבַדּוֹ . . אֶלָּא מִפְּנֵי הַמִּצְוָה שֶׁצִּוָּה מֹשֶׁה **בַּתּוֹרָה** וְאָמַר "אִם נָתַן אוֹת אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן". . .	**לפי שתורה היא למעלה מנבואה** (כנ"ל בהקדמה 1) – שלכן אין אנו עושין המצוות מפני ציווי הנביאים אלא מפני שכך ציוונו בתורה – נותנת התורה תוקף לדברי הנביא.
7	**הלכה ג':** אִם עָמַד הַנָּבִיא וְעָשָׂה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים וּבִקֵּשׁ לְהַכְחִישׁ נְבוּאָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ וְאָנוּ יוֹדְעִין בְּבֵאוּר שֶׁאוֹתָן הָאוֹתוֹת בְּלָט וְכִשּׁוּף הֵן. לְפִי שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אֵינָהּ עַל פִּי הָאוֹתוֹת כְּדֵי שֶׁנַּעֲרֹךְ אוֹתוֹת זֶה לְאוֹתוֹת זֶה. אֶלָּא **בְּעֵינֵינוּ רְאִינוּהָ וּבְאָזְנֵינוּ שְׁמַעְנוּהָ** כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַע הוּא.	בהמשך להלכה א': א) וודאות האמונה במשה צ"ל עכ"כ שגם אותות גדולים לא יטילו בזה ספק ב) להסביר לעצמו שמה שראית בעיניך תקיף יותר מאותות ומופתים, ולכן אם בא נביא (עם אותות וכו') ומכחיש נבואתו של משה אין שומעין לו שהרי מכחיש מה שראית בעיניך.
8	**פרק ט' –**	נבואת משה מאמת האמונה באמיתית התורה (וכדלקמן)
9	**הלכה א':** אִם יַעֲמֹד אִישׁ . . וְיֹאמַר שֶׁה' שְׁלָחוֹ לְהוֹסִיף מִצְוָה אוֹ לִגְרֹעַ מִצְוָה אוֹ לְפָרֵשׁ בְּמִצְוָה מִן הַמִּצְוֹת פֵּרוּשׁ שֶׁלֹּא שָׁמַעְנוּ מִמֹּשֶׁה. אוֹ שֶׁאָמַר שֶׁאוֹתָן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּצְטַוּוּ בָּהֶן יִשְׂרָאֵל אֵינָן לְעוֹלָם וּלְדוֹרֵי דּוֹרוֹת אֶלָּא מִצְוֹת לְפִי זְמַן הָיוּ. הֲרֵי זֶה נְבִיא שֶׁקֶר שֶׁהֲרֵי בָּא **לְהַכְחִישׁ נְבוּאָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.**	הטעם שהאמונה בנבואת משה נתאמת במעמד הר סיני הוא כדי לחזק האמונה בתורה (שלמע' מגדר נבראים), וכנ"ל בהקדמה (1) **יש מעלה בנבואה על תורה***, ולכן **תוקף** שלילת ההכחשה בתורה (ולא לשמוע להאות) בא מצד נבואתו של משה שמאמת התורה, ולכן כ' הרמב"ם "להכחיש נבואתו של משה", שהרי מכחיש ענינים יסודיים, שה' בחר במשה ועל ידו נתן כל התורה לעד ולעולמי עולמים.
10	**הלכה ד':** וְכֵן אִם עָקַר דָּבָר מִדְּבָרִים שֶׁלָּמַדְנוּ מִפִּי הַשְּׁמוּעָה אוֹ שֶׁאָמַר בְּדִין מִדִּינֵי תּוֹרָה שֶׁה' צִוָּה לוֹ שֶׁהַדִּין כָּךְ הוּא וַהֲלָכָה כְּדִבְרֵי פְּלוֹנִי . . שֶׁהֲרֵי בָּא **לְהַכְחִישׁ הַתּוֹרָה** שֶׁאָמְרָה "לֹא בַשָּׁמַיִם הִיא".	עקר דבר וכיו"ב אינו הכחשה ביסודי התורה, ולכן אי"ז הכחשה במעמד הר סיני, ולכן (א"צ לכתוב להכחיש נבואתו של משה, ו)כותב "להכחיש התורה"
11	**הלכה ה':** אֲבָל בַּעֲבוֹדַת כּוֹכָבִים אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ וַאֲפִלּוּ לְפִי שָׁעָה. וְאֲפִלּוּ עָשָׂה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים וְאָמַר שֶׁה' צִוָּהוּ שֶׁתֵּעָבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים הַיּוֹם בִּלְבַד אוֹ בְּשָׁעָה זוֹ בִּלְבַד הֲרֵי זֶה דִּבֵּר סָרָה עַל ה'. . שֶׁהֲרֵי בָּא **לְהַכְחִישׁ נְבוּאָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.**	גם עכו"ם הרי זה הכחשה ביסוד דמעמד הר סיני שכנ"ל (9) נתאמת ע"י נבואת משה, ולכן כ' הרמב"ם להכחיש נבואתו של משה

* ובמעלת נבואת משה יש ב' קצוות: התגלות אלקות במע' הכי גדולה, ולאידך, נתגלה למטה ממש באופן שלם.